

Wydział Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II

rok akademicki 2012/2013

Kierunek

filozofia

stopień pierwszy

studia stacjonarne

Karta przedmiotu: Ogólna metodologia nauk				
Forma zajęć:	wykład z ćwiczeniami			
Wymiar godzinowy*	semestr zimowy	30+30	semestr letni	-
*Jeśli zajęcia prowadzone są np. w formie wykładu i ćwiczeń, należy podać wymiar godzinowy odrębnie dla każdej formy zajęć				
ECTS	semestr zimowy	3	semestr letni	-
Język przedmiotu	polski			
Forma zaliczenia*	semestr zimowy	E+Z	semestr letni	-
*Jeśli zajęcia prowadzone są np. w formie wykładu i ćwiczeń, należy podać formę zaliczenia odrębnie dla każdego typu zajęć				
CEL PRZEDMIOTU				
1.	kształcenie studentów w zakresie kultury logiczno-metodologicznej			
2.	przedstawienie podstawowych zagadnień z zakresu semiotyki, ogólnej metodologii nauk i teorii nauki			
3.	dostarczenie narzędzi krytycznego myślenia i wyrażania myśli			
WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI				
1.	elementarna wiedza z zakresu logiki			
2.	umiejętność analizowania tekstów naukowych			
EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU				Odniesienie do kierunkowego efektu kształcenia
W kategorii wiedzy				
1.	student zna podstawowe typy wyrażen i rozumie ich specyfikę			K_W02, K_W03
2.	student zna elementarne typy czynności wiedzotwórczych i rozumie ich specyfikę			K_W02, K_W03
3.	student zna główne sposoby uzasadniania twierdzeń i rozumie ich specyfikę			K_W02, K_W03
4.	student potrafi wymienić podstawowe typy nauk i rozumie ich metodologiczną specyfikę			K_W02
5.	student rozumie wzajemne związki pomiędzy naukami			K_W01, K_W02
W kategorii umiejętności				
1.	student potrafi analizować wyrażenia w aspekcie syntaktycznym, semantycznym i pragmatycznym			K_U05
2.	student potrafi wykonywać poprawnie podstawowe czynności wiedzotwórcze			K_U04, K_U05
3.	student potrafi analizować proste rozumowania, ustalając ich strukturę i oceniając poprawność			K_U05, K_U09

4.	student umie rozpoznawać, nazywać i charakteryzować podstawowe błędy logiczne	K_U05
5.	student dostrzega podobieństwa i różnice między podstawowymi typami nauk	K_U04
W kategorii kompetencji społecznych		
1.	student wykazuje gotowość do zespołowego rozwiązywania zadań	K_K04
2.	student potrafi podjąć merytoryczną dyskusję	K_K04
3.	student rozumie potrzebę rozwijania swej wiedzy z zakresu semiotyki i metodologii w celu zdobywania coraz większej kultury logicznej przydatnej w komunikacji społecznej oraz ma świadomość roli filozofii i odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego	K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE (OPIS TREŚCI ZAJĘĆ)		
<p>Działy logiki. Semiotyka logiczna jako nauka o języku. Semiotyczna charakterystyka języka. Wyrażenia językowe i ich funkcje: zdanie, nazwa, funktor. Błędy językowe. Porządkowanie. Definicje. Pytania. Rozumowania. Dyskusja. Metodologia nauk jako metanauka. Wieloznaczność terminu „nauka”. Cechy poznania naukowego. Problem definicji nauki. Natura nauki i jej wyznaczniki. Metoda naukowa. Metoda dedukcyjna i indukcyjna. Metoda indukcyjna przyrodnicza. Metoda statystyczna. Typy nauk: przyrodnicze i humanistyczne; indukcyjne (empiryczne) i dedukcyjne; filozofia, teologia.</p>		
METODY DYDAKTYCZNE*		
Wykład: wykład konwencjonalny, konspekt w formie elektronicznej oraz wydruku jako pomoc dydaktyczna.		
Ćwiczenia: metody warsztatowe, metody problemowe, praca z tekstem (analiza tekstu), praca w grupie.		
SPOSOBY OCENY STUDENTA*		
Wykład:		
1.	Egzamin: pierwsza część pisemna (75 %), druga ustna, bezpośrednio po zakończeniu egzaminu pisemnego (25%)	
Ćwiczenia:		
2.	3 kolokwia z przerobionego materiału - 75 %; obecność i aktywność na zajęciach - 25%	
* Powinien się tu znaleźć dokładny opis metod oceny pracy studenta, w ramach danego przedmiotu. Do najbardziej popularnych form pomiaru/oceny pracy studenta należą np.: egzaminy ustne lub pisemne, eseje/ wypracowania, dysertacje, prace semestralne/ roczne/ dyplomowe, projekty i ćwiczenia praktyczne, ocenianie ciągle.		

SPOSOBY OCENY STUDENTA - SZCZEGÓŁY*

Efekty kształcenia	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
Wiedza	Student nie posiada podstawowej wiedzy nt. elementarnych typów wyrażen i czynności wiedzotwórczych, sposobów uzasadniania twierdzeń oraz podstawowych typów nauk. Nie zna aktualnej literatury przedmiotu.	Student posiada ogólną wiedzę nt. elementarnych typów wyrażen i czynności wiedzotwórczych, sposobów uzasadniania twierdzeń oraz podstawowych typów nauk. Ma ograniczoną znajomość aktualnie dyskutowanych kwestii z zakresu treści przedmiotu.	Student posiada uporządkowaną wiedzę nt. elementarnych typów wyrażen i czynności wiedzotwórczych, sposobów uzasadniania twierdzeń oraz podstawowych typów nauk. Ma rozeznanie w aktualnie dyskutowanych problemach z zakresu semiotyki logicznej i metodologii nauk.	Student ma usystematyzowaną i ugruntowaną wiedzę nt. elementarnych typów wyrażen i czynności wiedzotwórczych, sposobów uzasadniania twierdzeń oraz podstawowych typów nauk. Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w trakcie zajęć oraz samodzielnie rozwiązuje zadane problemy z jednoczesnym uzasadnieniem wyboru ich rozwiązań oraz odniesieniem do dostępnej literatury przedmiotu.
Umiejętności	Student nie potrafi analizować i nie rozumie podstawowych treści zajęć; nie potrafi tworzyć własnych narzędzi pracy ani posługiwać się nimi.	Student w stopniu minimalnym analizuje i rozumie treści zajęć. Z pomocą prowadzącego rekonstruuje treść tekstu źródłowego oraz dokonuje jego analizy.	Student potrafi zaprezentować posiadaną wiedzę, a także w sposób poprawny z niej korzysta w sytuacji problemowej. Czyta ze zrozumieniem teksty naukowe, z pomocą prowadzącego rozwiązuje stawiane mu problemy.	Student ma opanowane narzędzia analizy i syntezy posiadanej wiedzy (z odniesieniem do aktualnej literatury przedmiotu) oraz poprawnie, samodzielnie z nich korzysta w sytuacjach problemowych.
Kompetencje społeczne	Student nie angażuje się we własny proces zdobywania wiedzy, nie wywiązuje się ze stawianych mu celów i zadań, nie angażuje się w dyskusje stawianych problemów.	Student uczestniczy w zajęciach, ale jego postawa jest bierna, pozbawiona kreatywności i zaangażowania. W małym stopniu angażuje się w dyskusje i korzysta z dostępnej literatury przedmiotu.	Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, wykazuje otwartość na potrzebę pogłębiania posiadanej wiedzy i umiejętności. Chętnie angażuje się w dyskusje.	Student w sposób aktywny uczestniczy w zajęciach, z własnej inicjatywy pogłębia i doskonali posiadaną wiedzę i umiejętności. W sposób wnikliwy korzysta z dostępnej literatury przedmiotu.
* Proszę opisać stopień realizacji zakładanych efektów kształcenia dla przedmiotu, np.. Student nie posiada podstawowej wiedzy na temat..., ma uporządkowaną wiedzę w zakresie..., nie potrafi tworzyć własnych narzędzi pracy..., potrafi sformułować problem i wskazać jego rozwiązanie..., nie angażuje się w proces nauki..., ma świadomość potrzeby podnoszenia swoich kompetencji...;				

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA	
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności*
Godziny kontaktowe z nauczycielem	60
Przygotowanie się do zajęć oraz egzaminu	30
SUMA GODZIN:	90
* Średni nakład pracy studenta waha się od 1500 do 1800 godzin w roku akademickim, co oznacza, że 1 ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta.	
SUMARYCZNA LICZBA ECTS DLA PRZEDMIOTU:	3
BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA	
1.	Ajdukiewicz K., Logika pragmatyczna, Warszawa 1965, 1975.
2.	Hajduk Z., Ogólna metodologia nauk, Lublin 2001, 2005, 2007.
3.	Kamiński S., Nauka i metoda. Pojęcie nauki i klasyfikacja nauk, wyd. 4, Lublin: TN KUL 1992.
4.	Ziemiński Z., Logika praktyczna, Warszawa (wiele wydań).
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA	
1.	Chalmers A., Czym jest to, co zwiemy nauką? Rozważania o naturze, statusie i metodach nauki. Wprowadzenie do współczesnej filozofii nauki, tłum. pol. A. Chmielewski, Wrocław 1993.
2.	Grobler A., Metodologia nauk, Kraków 2006.
3.	Hołówka T., Błędy, spory, argumenty. Szkice z logiki stosowanej, Warszawa 1998.
4.	Hołówka T., Kultura logiczna w przykładach, Warszawa 2007.
5.	Jadacki J. J., Spór o granice języka. Elementy semiotyki logicznej i metodologii, Warszawa (2001) 2010.
6.	Malinowski Grzegorz, Logika ogólna, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN 2010.
7.	Marciszewski W., Mała encyklopedia logiki, Wrocław 1970, 1988.
8.	Marciszewski W., Sztuka rozumowania w świetle logiki, Warszawa 1994.
9.	Schopenhauer A., Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów, Warszawa 2000 (lub inne wydania).
10.	Szymanek K., Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny, Warszawa 2001.
11.	Szymanek K., K.A. Wieczorek, A.S. Wójcik, Sztuka argumentacji. Ćwiczenia w badaniu argumentów, Warszawa 2003.
12.	Trzęsicki K., Logika z elementami semiotyki i retoryki, Białystok 2009.

Lublin, 20 czerwca 2012 r.
miejsce, data

dr Monika Walczak/mgr Łukasz Cięgotura
podpis osoby odpowiedzialnej za przygotowanie karty przedmiotu